

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Kříže v právní věci **žalobce: K. U., bytem B., B., proti žalované: Agentura ochrany přírody a krajiny**, se sídlem Kaplanova 1931/1, Praha 11, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 12. 2016, č. j. 5035/BE/16-002,

t a k t o :

- I. **Žaloba se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 19. 12. 2016, č. j. 5035/BE/16-002 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Žalovaná napadeným rozhodnutím podle § 149 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 44 odst. 1 a § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, vydala závazné stanovisko, kterým projevila nesouhlas s umístěním stavby „Stavba pro skladování produktů rostlinné výroby“ na pozemku parc. č. X katastrálního území Nový Hrozenkov.

Městský soud v Praze se nejprve zabýval otázkou, zda je žaloba přípustná, a to zejména s ohledem na § 70 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podle něhož jsou ze soudního přezkoumání vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími. V dané věci žalobce napadá rozhodnutí, které je označeno jako závazné stanovisko vydané podle § 149 správního řádu.

Otázkami souvisejícími se soudním přezkumem závazných stanovisek se podrobně zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 23. 8. 2011, č. j. 2 As 75/2009 – 113, publ. pod č. 2434/2011 Sb. NSS, v němž dospěl k závěru, že závazné stanovisko je možno vydat jak ve formě rozhodnutí ve smyslu § 67 správního řádu, tak i podle § 149 správního řádu. Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku konstatoval, že „*není pochyb, že existují závazná stanoviska, která mají objektivně vymezený samostatný předmět řízení. Z ustanovení správního řádu z roku 2004 a dalších zvláštních zákonů lze vyvodit záměr zákonodárce odlišit procesní postup vydávání a přezkumu takovýchto závazných stanovisek. Tato stanoviska jsou vydávána v rámci samostatného správního řízení ve formě správního rozhodnutí dle § 67 správního řádu z roku 2004. Jedná se například o závazné stanovisko vydané orgánem státní památkové péče týkající se rekonstrukce nemovité kulturní památky v určitém rozsahu. (...) Vydání pozitivního stanoviska dle § 44a odst. 3 památkového zákona*

samo o sobě umožňuje žadateli v daném případě okna vyměnit, a aniž by na to navazovalo jakékoliv další stavební řízení, je jím deklarovaný a požadovaný hospodářský cíl uskutečnitelný. Oproti tomu závazná stanoviska vydaná dle § 149 správního řádu z roku 2004 jsou podkladem pro konečné rozhodnutí..... Získání kladného závazného stanoviska dle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny (jeho získáním sleduje žadatel konečný hospodářský cíl) je pouze jedním z mnoha zákonných požadavků, které musí subjekt pro uskutečnění svého cíle učinit.“

Z výše citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu vyplývá, že závazná stanoviska vydaná dle § 149 správního řádu nemají objektivně vymezený samostatný předmět řízení, jedná se o podkladové úkony, které se vždy vydávají v rámci jiného „hlavního“ řízení, a nejsou s to založit práva nebo povinnosti – ta založí orgán veřejné správy až rozhodnutím konečným. Závazná stanoviska dle § 149 správního řádu tudíž nejsou rozhodnutími ve smyslu § 67 správního řádu a nejsou ani samostatně soudně přezkoumatelná ve smyslu § 65 s. ř. s., neboť sama o sobě nezakládají, nemění, neruší ani závazně neurčují práva či povinnosti. Závazná stanoviska dle § 149 odst. 1 správního řádu jsou podkladovými úkony, které slouží pro účely jiného „hlavního“ řízení, ve kterém bude vydáno konečné, soudně přezkoumatelné rozhodnutí. K takovým soudně přezkoumatelným „rozhodnutím“ je přitom třeba řadit i územní souhlas či souhlas s ohlášeným stavebním záměrem navazující na kladné závazné stanovisko (v podrobnostech srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 5. 2017, č. j. 2 As 163/2016 – 27).

V nyní posuzované věci je soud toho názoru, že napadené rozhodnutí je nepochybně závazným stanoviskem ve smyslu § 149 správního řádu. Krom toho, že napadené rozhodnutí je citovaným ustanovením formálně označeno, lze především konstatovat, že bylo vydáno na základě žádosti žalobce ze dne 9. 11. 2016 o vyjádření pro územní souhlas k záměru „stavba pro skladování produktů rostlinné výroby“. Je tedy zřejmé, že k uskutečnění záměru žalobce by samo o sobě nepostačovalo vydání kladného závazného stanoviska žalované, ale je zapotřebí navazujícího úkonu stavebního úřadu [srov. § 96 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)]. Podstatné je tedy to, že napadené rozhodnutí by ani v případě, že by jím byl udělen souhlas (s umístěním stavby), nemohlo žalobci bezprostředně umožnit započít s realizací zamýšleného záměru stavby. A naopak napadené rozhodnutí samo o sobě nemá za následek zamítnutí realizace záměru (ten by nastal pouze ve spojení s navazujícím aktem příslušného správního orgánu). V případě napadeného rozhodnutí se tedy nejedná o samostatné rozhodnutí, nýbrž o podkladový akt, který je třeba opatřit před tím, než vůbec stavební úřad může záměr žalobce věcně posoudit. Získání souhlasu žalované zároveň představuje pouze jeden z mnoha zákonných požadavků, které musí žalobce pro uskutečnění svého hospodářského záměru učinit (v dané věci srov. např. souhlas městyse Nový Hrozenkov ze dne 29. 11. 2016).

Soud pro úplnost podotýká, že žalovaná v napadeném rozhodnutí posuzovala, jak by záměr žalobce zasáhl do krajinného rázu. Napadené rozhodnutí tedy bylo vydáno podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, podle jehož první věty platí: *K umístění a povolování staveb, jakož i jiných činnostem, které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz, je nezbytný souhlas orgánu ochrany přírody.* Podle společného ustanovení ve smyslu § 90 odst. 1 věta druhá zákona o ochraně přírody a krajiny platí: *Souhlasy a závazná stanoviska vydávaná podle tohoto zákona jako podklad pro rozhodnutí podle zvláštního právního předpisu jsou závazným stanoviskem podle správního řádu.* I z toho lze dovodit, že napadené rozhodnutí je svou povahou závazným stanoviskem ve smyslu § 149 odst. 1 správního řádu. Na charakteru napadeného rozhodnutí nic nemění ani sdělení Ministerstva životního prostředí

ze dne 24. 2. 2017 o nezačínání přezkumného řízení (o němž žalobce v žalobě uvedl, že se jím rovněž cítí zkrácen), neboť toto sdělení nemělo na obsah napadeného rozhodnutí žádný vliv.

Soud tedy uzavírá, že napadené rozhodnutí je formálně i materiálně závazným stanoviskem ve smyslu § 149 odst. 1 správního řádu, a tedy rozhodnutím, které není samostatným rozhodnutím (samo o sobě do veřejných subjektivních práv žalobce nezasahuje) a jehož obsah je závazný pro správní orgán rozhodující v „hlavním“ řízení (zde pro stavební úřad, který je příslušný rozhodnout o záměru stavby žalobce). Napadené rozhodnutí tedy nepředstavuje rozhodnutí ve smyslu § 67 odst. 1 správního řádu a není ani samostatně soudně přezkoumatelné. Napadené rozhodnutí je tudíž ze soudního ze soudního přezkumu podle § 70 písm. a) s. ř. s. vyloučeno a žaloba proti němu je podle § 68 písm. e) s. ř. s. nepřijatelná. Soud tedy žalobu žalobce podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 3 věta první s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud.

V Praze dne 21. července 2017

JUDr. Naděžda Řeháková v.r.
předsedkyně senátu

za správnost vyhotovení:
S. Š.